

ront contre l'emploi, entre particuliers ou de la part des autorités, de toute qualification injurieuse ou blessante.“

— Всѣко отличие или призваніе, кое клони да пристави единъ какъвъ и да е чинъ подданиковъ държавы ми подолень отъ другаго чина, поради вѣрж му, поради языка му или по племени, ще ся за всегда заличи (затрые) отъ правительственныхъ книгахъ (протоколахъ). Закони казнищятъ употребленіе между частнимъ или отъ страны правительственныхъ за всѣкаго поржгательнаго и увредительнаго качествуванія. —

Съ други рѣчи да го изгълкуваме: Ни единъ отъ подданиковъ не ще ся отличява отъ другихъ за никаквж причинж, ни ти ще смѣи нѣкой да му кажи такова нѣщо; нѣ сички быщятъ равни, т. е. всѣкы ще ся ползува равно отъ Хати-хумаюнскы права, Турчинъ, Българинъ, Армянинъ, Еврѣинъ, Цыганинъ, Гъркъ нѣщятъ ся отличява при царскы законы и никой неще смѣи да ги поржгае и уврежда. Отъ того всѣкы види, чи никому отъ Туркоподданиковъ народовъ не ся дава изключительно прѣймжшество, нѣ всѣмъ равноправность, и слѣдовательно второй членъ Хати-хумаюна потвърдѣва и по послѣдны дадени права всѣкому народу особно, а нѣ само гръцкому въ Фенерь Патриарху, какъ то Гвѣ Кръстювичъ ищи да кажи!

Сега остава да изслѣдовамы еще изражение *ab antiquo et à des dates posterieures* — въ стары и въ по сѣтны врѣмена. Въ стары врѣмена дадени права см' първы условия подданикомъ (въ конмъ не спаджтъ цариградскы жители, защото той градъ ся зѣ съ нападениемъ), да давжтъ едно уречено дажде, да ся прѣмжтъ и Християни въ службж и войнство и проч, какъ то о тому ся разяснѣва въ прочи членове Хати-хумаюна. Стари права см' еще, да има свободно всѣкы народъ независимо си священство, изпълненіе вѣройсповѣданія си, да си избира народъ по вѣройсповѣданіи си священоначалныка, и да го назовава съ каквото имя ище — Патриархъ и проч. Въ кои стары *ab antiquo* права спада Търновскы Патриархъ Българьмъ, Охридскы Архиепископъ или Патриархъ Българьмъ, Печки Архиепископъ или Патриархъ Сърбьмъ, и гръцкы въ Фенерь царыградскы Патриархъ, въздвигнжтый на